

STAVEBNÍ RUCH V ZÁKOLANECH

Zatímco většina z nás trávila letní měsíce na dovolené, pracovníci firmy Chládek a Tintera se činili na novém železničním mostu v centru Zákolan. Ve spolupráci se Správou železnic a.s. se nám podařilo do projektu zahrnout i nové schody na zastávku a celkově lze projekt hodnotit jako zdařilý. A protože si letos připomínáme 150 let od vzniku Pražsko – duchcovské dráhy, můžeme nový most považovat za symbolickou počtu tehdejších stavitelům.

Díky nové dispozici mostních pilířů se nám zároveň rozšířily prostory pro plánované chodníky. Aktuálně projektujeme dokončení Etapy č. I, která začíná u „Devitky“ a bude končit na křižovatce. V plánu je vybudovat parkovací místa pro tři osobní automobily a upravit celé prostranství tak, aby vynikl pohled na kapličku.

V blízké době zahájíme Etapu č. II., tedy chodník před Píankou směrem k nádraží. Zde nebudou parkovat auta vůbec a konečně tak dostanou přednost chodci. Majitelům osobních automobilů je k dispozici zatím provizorní parkoviště na bývalé zahradě Píanky. Vybudování parkoviště je zahrnuto do etapy č. III, která je nyní v projekční fázi.

V pátek 11. srpna jsme znovuzahájili stavbu Cyklostezky Zákolany – Otovice – Kralupy a její výstavby se po dvouleté pauze opět ujala firma Gardenline s.r.o. Úsek v Zákolanech je díky potokům a dráze nejsložitější a také nejdražší. O to více nás mrzí komplikace spojené s odvoláním majitelky sousedního pozemku, které v důsledku stavbu velmi prodloužily. Nicméně doufáme, že se již v příštím roce po cyklostezce budou projíždět nejen cyklisté. Díky dvěma novým lávkám se také významně zlepšil přístup na fotbalové hřiště a Záplavku.

A co nás v nejbližší době čeká? V letošním roce se podařilo získat dotace ve výši 95% na již zmíněný chodník před Píankou, na opravu hasičské nádržky na Trněném Újezdu, venkovní učebnu základní školy a na odvodnění a restaurování kaple sv. Izidora v Kovářech. Tyto projekty bychom chtěli realizovat v letech 2024 – 2025.

ZÁKOLANSKÉ ZLOZVYKY

Znáte to, jak byste udělali všechno líp? Nebo to, jak manžel zásadně házi ponožky do špiny srolované a vy je pak musíte rozbalit, aby se vypraly? Nebo jak teta pokáždě mrkne za skříní, jestli je tam prach? Tak to jsou zlozvyky. Chování, které se opakuje a vás to štve.

Samí si je pěstujeme, okoukali jsme je, nebo rovnou zdědili. A právě s odkazem na dědičnost vznikla Národní sbírka zlozvyků. U příležitosti 200. výročí narození Gregora Johanna Mendela, zakladatele genetiky a objevitele základních zákonů dědičnosti, se umělkyně Kateřina Šedá rozhodla sebrat národní zlozvyky jako dar a počtu jeho práci.

Je to nakonec tak vtipný projekt, že jsem se rozhodla vás s ním seznámit a zapojit i nás všechny. Ráda bych vás pozvala k vytvoření naší Zákolanské sbírky zlozvyků. Do listopadu je budeme sbírat a v dalších Rozhledech vám je představíme. Třeba to vyjde, třeba ne.

Připravila jsem prostor pro sběr online i na živo. Už na vás možná vypadá dvě áčtyřky s formulářem, ty můžete vyplněné vkládat do schránky na Obecním úřadu. Tam budou také další prázdné k odběru. Zlozvyky přihlašujte i online, přes formulář na stránce <https://www.zakolany.cz/zivot-v-obci/zlozvyky/>.

Přidejte ty vaše, vaši rodiny nebo známých, záleží jen na vás. Kousání nehtů, zapomenuté telefony a nespávané fusky vynechte, zaměřte se na neobvyklé koušky. Vykopávám za mě prvních pár:

- Zachraňujeme a skládáme věci, které by se jednou mohly hodit.
- Pokaždě, když jdu v noci Podsadama a přejdu přejezd, tak si představuju, že ve stínu od blízkých světél se k moji postavě přidá ještě jedna. Úplně zbytečné se tím děším a pak jsem nervózní celou cestu.
- Když k nám přijede návštěva, mám tendenci jim ukázat všechny ty krásy z kopců - Budeč, Kováry ... - nikdy mi nedojde, že je to dost dlouhá a náročná cesta.

Těším se na ty vaše. Tak hezký narožky, Gregore!
Kateřina Šustová

ZASAŘ A PEČUJ O SVŮJ STROM

K naší velké radosti se řada sousedů dlouhodobě zapojuje do iniciativy výsadby ovocných stromů. Míst, kde můžete vidět mladé stromky, je hodně: nové třeseň podél cesty na Budeč, sad na Trněném Újezdu, hrušně a jabloně pod střelnicí na Trněném Újezdu a na Záplavce, staré odrůdy v Repliny, sad v Kovářech, hrušky polničky na Budči a na Vyhliště, švestky směrem k Svrkyni, sad u Dřetovic... Do výčtu patří i neovocné stromy - třeba liliovník tulipánokvětý v zákolanském parku, lípa na Trňáku a dvě nové jedličky plánované jako budoucí stromky k nazdobení o Vánocích. I mě, teď když to sepišuji, udívilo, kolik stromků dokázali zákolanští občané za pár posledních let vysázet.

Rádi bychom tuto iniciativu podporovali, a proto prosíme občany, kteří mají zájem se do výsadby zapojit, aby se nám se svými nápady přihlásili do říjnového veřejného zasedání.

Jak to celé vlastně funguje? Pokud máte nápad, jaký ovocný strom byste rádi vysadili, řekněte nám svoji představu. Když bude zapadat do konceptu rozvoje naší obce, zastupitelé jistě dají vašemu nápadu zelenou. V první polovině listopadu obec stromky nakoupí a společně s nimi i podpěrné kůly a zábranu proti okusu. Na vás pak bude strom podle dodaného manuálu zasadit a první rok po výsadbě se postarat o pravidelnou závlahu. Já osobně vám pak mohu pomoci s jarním řezem.

Těšíme se na vaše podněty a společnou spolupráci!
Za všechny zastupitele Jiří Šup

Vítězkou historicky prvního zákolanského Gulášbrani se stala Kateřina Stárková z Otovic se svým jehněčím gulášem.

Na statku Jana Racka na Holi zahrálo České filharmonické kvarteto ve složení Leoš Čepický - housle, Viktor Mazáček - housle, Jiří Poslední - viola a Jakub Dvořák - violoncello.

OPUSTILI NÁS...

DAGMAR MACHÁČKOVÁ Z KOVÁŘ
ZEMŘELA 25. ČERVENCE 2023 VE VĚKU 80 LET

HANUŠ BARTOŇ Z TRNĚNÉHO ÚJEZDA
ZEMŘEL 30. ČERVENCE 2023 VE VĚKU 63 LET

Největší koncentrace umělců je pravděpodobně mezi obyvateli Kovář. V minulém měsíci jsme mohli navštívit hned dvě výstavy, a to Veroniky Rejřifové v Praze (Kde šumí smrtihlav) a Martina Mulače v Jičíně (Vzkříšení).

Do letošního ročníku Pražské 50 se tentokrát zapojili i zákolanští. Zatímco Pěta Matoušková a Pavel Sarnovský zajeli s časem 03:09 celou trasu, Lucie Wittlichová doprovodila starostu Prahy 6 Jakuba Stárka pouze na Budeč.

BUDEČSKÉ

ROZHLEDY

LIST OBČANŮ ZÁKOLAN, TRNĚNÉHO ÚJEZDU A KOVÁŘ

ŘÍJEN 2023 | ČÍSLO 67

Osmého září jsme na návsi v parku symbolicky přivítali nově narozené sousedy: Dominika Poláčka, Lukáše Kavku, Adrianu Staňkovou, Annu Bereniku Chaloupkovou, Magdalénu Ďurechovou, Matyáše Panského, Olivii Jarošovou, Ellu Havlíčkovou, Miu Taubrovou, Matyáše Adamoviče, Zdeňka Bělinu, Jakuba Hudáka a Lukáše Noska.

ROZHOVOR S PAVLEM HLADÍKEM

V Podholí se dá lecos zažít

PAVEL HLADÍK NEPATŘÍ MEZI TY, KDO SVÉ ZÁSLUHY VYSTAVUJÍ NA ODIV. NENÍ PŘILÍŠ SPOLEČENSKY ZALOŽENÝ A NEJČASTĚJI HO POTKÁTE NA PĚŠÍ CESTĚ DO PODHOLÍ. TÁBOŘIŠTĚ SE MU STALO DRUHÝM DOMOVEM. DÍKY PAVLOVI SE NEJEN UCHOVALO, ALE ZVELEBIL TAK, ŽE SLOUŽÍ A BUDE SLOUŽIT DALŠÍM GENERACIÁM. A PROTOŽE JEHO PROFESÍ JE ŽELEZNICE A MY SI V LETOŠNÍM ROCE PŘIPOMÍNÁME 150. VÝROČÍ ZALOŽENÍ PRAŽSKO – DUCHCOVSKÉ DRÁHY, BYLO NASNADĚ, ŽE O ROZHOVOR POŽÁDÁME PŘÁVĚ JEJ.

Bydlíš na pomezí obcí Zákolany a Koleč a mnozí ani netuší, kde jedna vesnice končí a druhá začíná. Cítíš se ale víc Zákolanským, že?

No jistě. V Zákolanech jsem se narodil, školu jsem tu vychodil a fotbal jsem taky vždycky hrál za Zákolany.

Odkud pochází rodina Hladíků – o nepaměti je ze Zákolan?

Máma byla za svobodna Dudová, pochází přímo ze Zákolan. Táta z rodu Hladíků se za ní přizpůsobil z Dřetovic.

Tvoji maminku Jarmilu všichni znají, především starší generace ji má spojenou s činností Sokola. Ovlivnila tě její láska ke sportu?

Máma sportovala dávno předtím, než jsem se narodil. Hrál nejvyšší českou fotbalovou soutěž, to bylo koncem 60. let. Organizace se tehdy jmenovala Tělovýchovná jednota Sokol Zákolany, i když skutečný Sokol byl zrušen v roce 1938. Já jsem ročník 72. Jako malý kluk pamatuju, že chodila pořád cvičit. Za ženy se účastnila dvakrát na spartakiádě na Strahově. Jinak se tady dělalo to, co na každé vesnici – volejbal, přehazka, fotbal.

Sedíme taďy v Podholí, které znáš od svých dvou let. Kdy jste se naposledy koupali v místním bazénu?

Po těch velkých povodních, což bylo tuším někdy v roce 2003/2004. To byl bazén naposledy napuštěný a my jsme se v něm koupali. Pak ho někdo, nevím kdo, napustil na zimu a zdi roztrhal mráz. Když se vysypala první stěna, ještě jsme ji spravili. Ale když se vysypala i protější stěna, už nebyla síla bazén opravovat.

Má smysl dnes uvažovat o rekonstrukci koupaliště?

Zájem ze strany lidí byl. Pořád se mě ptají, kdy koupaliště opravíme. Opravit se dá, ale nemá to význam. Přes léto není v Zákolanském potoce dost vody,

aby se bazén mohl napustit. V létě je tu

tak 5 cm vody. Umím si představit tůň v potoce, která by se čas od času vyčistila od nánosů bahna. Ale v plně fungující koupaliště už nevěřím. Navíc voda přitekající od Okoře není úplně čistá, co si budeme povídat.

Udržet tedy tábořiště v současném – retro tábořnickém stylu?

Ani to jinak nejde. Jsme v záplavové oblasti a stavět se tu fakticky nemůžeme. A i kdyby se formálně vyřešily všechny překážky a sehnala hromada peněz a přitáhla elektrina a najely stavební stroje – co bysme získali? Jen bychom ztratili tábor, který má své kouzlo v jednoduchosti.

Jak se stalo, že ses stal jeho správcem? Kdo se o Podholí staral před tebou?

Přede mnou se o tábořiště staral Miloš Černý. Po revoluci se ale moc lidí do Podholí nehrnuli, každý měl jiné zájmy, začalo se cestovat do ciziny. Já jsem tehdy jezdil s partou trempů, lidmi z Kralup, z Veltrus, z Kladna i zdálky, které jsem poznal na vojně. A v Podholí se nám zalíbilo. Byli jsme tu i několikrát do měsíce a udělalo se spousta práce. Vyráželi jsme všude možně po republice – drahu jsme měli zdarma – ale základnu jsme měli v 90. letech zde.

Kdo dnes tábořiště využívá?

Všechno se mění a dnes už pravidelně návštěvníky spočítám na prstech jedné ruky. Špaček z Velkých Přílepe, ten se tu stará o elektrinu a vodu. Dušan Zetko z Kladna, ten je pokrývač, pomáhá, když něco stavíme. Občas zde dělají srazy Sokolové – Hanka Koflíková a její parta.

Dětské tábory zákolanských hasičů se organizují až v posledních letech. O del-

Pokračování na str. 2

12.10. ZÁKOLANSKÝ HOST

JANA POČTOVÁ: ŠTĚSNÉ AŽ NA VĚKY
čtvrtek 18:00 Hasičská klubovna

15.10. DĚTSKÝ KARNEVAL

neděle 15:00 Sál u Libuše

21.10. BRIGÁDA KOVÁŘSKÉ STRÁNĚ

sobota 9:00 Kovářské stráně

22.10. BAZÁREK TOTO & TAMTO

neděle 13:00 Budeč

27.-29.10. KAŽDÝ UMÍ ZPÍVAT

WORKSHOP S IDOU KELAROVOU

víkend Hasičská klubovna

2.11. AKADEMIE TŘETÍHO VĚKU

čtvrtek 18:30 Otovice

3.11. NOC DUCHŮ A DUŠÍČEK

pátek 16:00 Budeč

16.11. ZÁKOLANSKÝ HOST

ROMAN SCHWETZ: BALKÁNSKÉ ŘEKY

čtvrtek 18:00 Hasičská klubovna

1.12. MIKULÁŠKA

pátek 16:00 Hosištec u Libuše

7.12. AKADEMIE TŘETÍHO VĚKU

čtvrtek 18:30 Otovice

ší dětské tábory ale není moc velký zájem ze strany rodičů. My jsme ještě jezdili na 3 týdny. Dnes nechat někde děti 14 dní už je prý příliš. Ale za týden se děti sotva poznají. Je to škoda.

Nechceš tedy mít tábořiště jen pro sebe?

Když jsme byli malí, tak se vždycky našli lidé, kteří to tu pro nás dávali dohromady. Abychom mohli v létě něco zažít. Proč by dneska děti nemohly mít stejnou šanci? Tady není elektřina, je tu mizerný signál, děti můžou spát ve stanech, sami si vařit na ohni, hrát venkovní hry, courat po lese. Je to něco jiného než doma. Něco, na co se dá vzpomínat. Takže nechci mít tábořiště pro sebe a naopak doufám, že si ho užijí i děti našich dětí.

Na tábořišti v Podhohli v roce 1995.

Trvale zde žije pan Dolejš. Je to z důvodu ochrany tábořiště?

Je to nezbytné. Do prázdného tábořiště se v zimě nastěhuje někdo nežádoucí nebo ho vykrade. To se pravidelně stávalo. Já jsem dal šanci lidem, kteří se třeba ocitli v těžké životní situaci. Problém je, že se jim většinou nechce pracovat. Zásadní problém totiž je, že kdo tady má vydržet, musí mít nějakou zábavu. Koho baví pracovat, má o zábavu postaráno celý rok. Může tu mít i zahrádku i kozu. Ale kdo hledá zábavu na dně lahve, s tím se musím dřít či později rozloučit.

Přejdeš ale k tvé profesi - jak ses dostal k železnici?

Po škole v Zákolanech a pak v Brandýsku jsem šel na gympl na Ruzyni do Prahy. Potom na vojenskou železniční vysokou školu

Pavel Hladík na průzkumu vojenských opevnění.

v Žilině. Obor stavební železniční stroje. (Pozn.: Vysoká škola železniční v Praze (VŠŽ) vznikla roku 1953 vyčleněním z ČVUT. V 60. letech byla VŠD přestěhována do Žiliny a její název byl změněn na Vysoká škola dopravná v Žilině).

Po rozdělení Československa nám nabídl: Buď půjdete do Brna nebo do Vyskové nebo na vojenské útvary. Tak jsem šel sloužit u železničního vojska - nejdřív do Olomouce a pak do Plzně. Jezdil jsem s podbíječkou, pušlem, promkou, s mašinkama co rovnají koleje. Tyhle technologie už dnes neexistují.

Jaký je rozdíl mezi Správou železnic (SŽ) a Českými drahami (ČD)?

I když z mnoha lidem přijde nepochopitelné, na železnici působí mnoho na sobě nezávislých organizací a firem. Správa železnic je státní podnik, který se stará o náspy, přejezdy, koleje a budovy. To, co se nehybe. České dráhy jsou akciová spo-

lečnost, která zajišťuje přepravu lidí a nákladu. A pak jsou tu další desítky přepravců - od Arrivy přes Leo Express po Zababu je to přes stovku přepravců českých plus asi 20 zahraničních.

Ty teď pracuješ pro koho?

Já jsem zaměstnanec Českých drah a dělám vlakového revizora. Jezdím po všech drahách Středních Čech, to je můj rajón. A protože se všude dostanu vlakem, nemám auto. Nikdy jsem ho nepotřeboval a do Podhohli to ze Zákolan není pěšky tak daleko. Když do tábořiště potřebuji dovézt nějaký materiál nebo nářadí, pomůžou mi kluci z Technických služeb.

Rádi bychom čtenáře obeznámili s historií zákolanské železnice. V letošním roce je tomu totiž 150 let od zahájení provozu Pražsko-duchcovské dráhy.

Hlavním důvodem, proč se v českých zemích Rakouska-Uherska začaly stavět železnice, bylo uhlí. Jak dostat uhlí do Prahy. Nejdřív vznikla Buštěhradská dráha (1855) pro dopravu kladenského uhlí do Kralup a dále do Prahy. To byla jedna z prvních parostrojních železnic v Čechách, která nahradila koněspřežku. Za tímto Kladno bylo tehdy neznámé městečko, Buštěhradský zámek představoval důležité administrativní sídlo - proto ten název.

Později vznikla Pražsko-duchcovská dráha (1873) pro dopravu hnědého uhlí z mostecké uhelné pánve do středních Čech. Ještě později se stavěly vlečky - krátké přípoje do továren, cukrovarů, lihovarů, aby podnikatelé mohli dovážet suroviny a odvážet hotové výrobky. Až úplně nakonec začali jezdit cestující. Také proto je dnes tolik zastávek daleko za vesnicí - když se koleje pokládaly, nikdo s dopravou lidí nepočítal a větš koleje centrem obce nebylo možné.

Zákolany se staly díky své poloze křižovatkou důležitých dopravních cest, a to přispělo k jejich rozvoji. Vlečky tu měl cukrovar, později Energovod, vlečku měla Vitana i Piánka - továrna na výrobu pian značky Dalibor. Proto tady máme tolik mostů a přejezdů.

Pro obyvatele obcí, jako jsou právě Zákolany, měla železnice nesmírný význam. Nejen jako dopravní prostředek, ale dávala i možnost pracovních příležitostí.

Dřív pracovalo na dráze mnohem víc lidí než dnes. Na každé zastávce a nádraží paní prodávala jízdenky, lidé obsluhovali hradla i hlásky a ručně se stahovaly i závory.

Pro srovnání: V letech 1950-1990 měly ČSD okolo 200.000 zaměstnanců. Dnes má Správa železnic 17.000 lidí a České dráhy zaměstnávají 22.000 lidí. Většinu zabezpečení na dráze obstarávají automaty a počítače. Těžko říct, jestli byla železnice bezpečnější, když se všechno dělalo ručně, nebo dnes. Železniční neštěstí se objevuje po celou dobu existence drah. Ale po letadlech je železnice druhý nejbezpečnější způsob přepravy, to je dokázáno.

Jak vidíš budoucnost železnic?

To záleží na tom, co bude chtít stát. Bohužel ten nemá už 30 let žádný plán, žádnou dopravní koncepci. A protože stát neřekl, co chce, tak si každý dělá, co chce. Proto máme silnice plné kamionů, protože přepravovat zboží po silnicích až do skladu je tak jednoduché. Ničí to silnice, ohrožuje to lidi, ale automobilová lobby i státní kasa z toho má větší prospěch než ze železnice. Přestože máme nejhustší železniční síť v Evropě, přes 9000 km.

Třeba ve Švýcarsku povolili kamionovou přepravu jen v rámci země. Všechny tranzity musí jet po kolejích. To samé v Rakousku. Když srovnám prestiž drah za první republiky, jejich ekonomickou sílu za socialismu a dnešek, tak je podle mne železnice na ústupu.

Co příměstská doprava okolo Prahy?

Ta funguje dobře. Okolo Prahy je doprava lidí po železnici neuvěřitelně zahuštěná a hojně využívaná. Není divu, když auta stojí v kolonách ráno i večer ze všech směrů. A Zákolany mají spojení s Prahou téměř ideální, ať už dávame přednost vlaku nebo autobusu.

Poslední velkou úpravou prochází most v centru Zákolan. Jsi s jeho novým vzhledem spokojen?

Most vypadá dobře. A myslím, že i dlouho vydrží. Na obložení betonem kamenem mám takovou vzpomínku, když jsem dělal pyrotechnika v armádě. Za Stříbrem jsme měli kamenný most vyhodit do povětří, tak jsme to spočítali, obložili tritolem a bum. Až potom se ukázalo, že kameny jsou povrchová výzdoba a most - železobetonový - stojí dál. To byl docela průvůh.

Máš ještě nějakého koníčka, kromě železnice a Podhohli?

No, železnice není koníček, to je moje profese. Koníčkem je vojenská historie, hlavně první republika a stavby opevnění. Bunkry už mám prohledané po celé republice, ale rád vlakem cestuji dál. Dřív jsem sjížděl i řeky v cizině - Norsko, Finsko, Rakousko, Francie - ale na to už není čas.

Děkujeme za rozhovor Lucie Wittlichová a Ondřej Klouček

- Z ŽELEZNIČÁŘSKÉHO SLANGU:**
- ajzboňák - železničář (od slova Eisenbahn)
 - bludičky - poziční světla
 - bunlák či maňas - manipulační vlak
 - cibulák - vůz na cement
 - datel - výpravčí
 - fira či mašinfira - strojvedoucí
 - flamendr - poslední večerní spoj
 - rozvázející mládež ze zábav
 - hajc či hajcung - výtopna
 - jet na ruku - nepoužívat automatickou regulaci rychlosti
 - kaštani - cestující
 - kolotoč - vozmistr
 - křemenáč - výpravčí
 - lizátko - ruční přívlovávací návěst
 - osožák - člen Odborového sdružení železničářů
 - panák - výměnové návěstidlo
 - pendl - osobák jezdící celý den po lokále
 - pešník - násep
 - promka - z ruštiny „puterözchodnaja mašina“ je stroj na směřování kolejí
 - pušl - pluh pro úpravu šterčového pole
 - šajba - vjezdové návěstidlo
 - šiny - kolejnice
 - šnelcug - rychlík
 - šraňky - závory
 - vechtrovna - strážní domek
 - veksl - výhybka
 - živák - tlačítko bdělosti

Na divoké řece s přáteli.

Posezení v Podhohli v roce 2016.

Soustředění mladých hasičů v Podhohli v srpnu 2023.

Před 150 lety byl zahájen provoz Pražsko - duchcovské dráhy

Roku 1870 byla utvořena společnost Pražsko - duchcovská dráha pro stavbu budoucí železnice, která měla spojit Prahu se severočeským uhelným revírem, hlavně pro dovážení uhlí. Dráha měla vést z Duchcova přes Louny, Slaný, Litovice (Hostivice), Hlubočepy a zaústit do jejího nádraží na Smíchově (společně s nádražím České západní dráhy).

Jan Muzika

Jan Kaftan

Pocházky pro úsek Praha - Slaný byly realizovány v září 1871, stavební koncese byla udělena firmám Jan Muzika (*1832, +1882) a Karel Schnabel dne 13. prosince 1871 a dráhu traseval železniční inženýr Jan Kaftan *1849, pozdější politik a poslanec Českého zemského sněmu a Říšské rady.

Byly zpracovány mapy dráhy a došlo k vykoupení pozemků od vlastníků v Kovářech a v Zákolanech. V březnu 1872 proběhlo jednání ohledně vykoupení domů, které musí ustoupit dráze. V Kovářech byly odstraněny domy čp. 13, 14 a 15 (směrem do Zákolan od domu čp. 12 - J. Šimůnek, nyní vlastník SPORTRIPOSO, z s. Kováry) a v Zákolanech byl demolován Hanzlův statek čp. 5 a stará zájezdní hospoda Černých v čp. 4 (kde údajně zůstaly stát obvodové zdi) a nymi vedle stojí mostní pilíř.

V novinách r. 1872 si můžeme přečíst, že při stavbě dráhy u Zákolan dokonce přišli o život dva nádeníci J. Moc a Jos. Marek, kteří byli zasypáni půdou. Či čteme o asi 7 neb 8 mužích při krádeži v krámu v Otovovicích. „Má se za to, že to byli dělníci na trati u Zákolan, zaměstnaní, kteří nyní za velkých mrazů práce nemají a tím způsobem po zlodějsku vydělky hledají.“

V únoru 1872 došlo dokonce k velké výtržnosti. V počtu asi 50 dělníků na dráze pražsko - duchcovské, kteří byli nespokojeni se sobotní výplatou. „V tu dobu přijel do Zákolan vrchní inženýr pan Kaftan, jehož dělníci obklópili, přístup zabavili a s osobou jeho surově nakládali. Konečně

ZPRÁVIČKY Z VAŠÍ ŠKOLKY A ŠKOLY POD BUDČÍ

Vstup do nového školního roku jsme začali společným setkáním dětí, rodičů a přátel školy na Budči v neděli 3. září. Součástí tohoto odpoledne byl oblíbený „Mezigenerační běh na Budeč“, který připravil Petr Kalenský. Slunečně odpoledne zakončil koncert.

Do prvního ročníku nám 1. září 2023 nastoupilo 23 prvňáčků. Třídním učitelem je pan Petr Kalenský, ve třídě mu asistuje paní Štěpánka Majrlichová a paní Lucie Tatarová. Do mateřské školy v září nastoupilo 10 nových dětí. Ve čtvrtém ročníku působí od tohoto školního roku jako třídní učitelka paní Klára Vlčková, která zde v uplynulých dvou letech pracovala v pozici asistentky pedagoga.

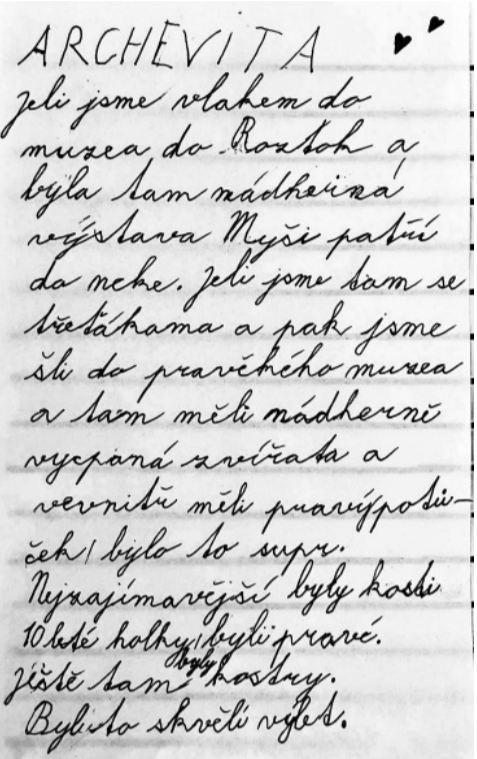
V září se již tradičně připravovalo hudební vystoupení na Svatováclavské slavnosti pod vedením pana učitele Adama Janouška a Ondřeje Kloučka. Několik písní zazpívaly děti rovněž na vítání občánků 8. září v parku v Zákolanech.

I v tomto školním roce jezdí žáci na plaveckou výuku. Mateřská škola, první a druhý ročník do bazény v Kladně, starší děti do Slaného. Kurzy zajišťuje Plavecká akademie, která garantuje pozitivní a podporující přístup k dětem.

Třídý v průběhu září zavítaly do Sládečkova vlastivědného muzea na pásmo o pravěku a do Archevity v Rostkách. Mateřská škola se vydala na edukační program „Lesní zvířata“ do Veltrus. Celá škola se zapojila do akce Uklidíme Česko - Uklidíme Zákolany.

Od října mohou žáci navštěvovat mj. kroužek anglického jazyka, sportovních her, florbalu, dramatický kroužek a JUDO. Starším dětem je v odpoledních hodinách k dispozici volnočasový klub. Celý říjen děti hudební výchovou provází interaktivní hudební program Timbaloo - s poznáváním hudebních nástrojů i různých kultur formou her a tanců. Všechny třídy byly v září dovybaveny interaktivní tabulí.

Škola už nám začala

Štěpánka Majrlichová

Škola už nám začíná, kroužky, Klubík, družina.

Sotva děti svlékly plavky, už zpívají na „Václavky“.

Přijdou celé rodiny, i když to není povinný.

Plavání nás také baví, bude ručník do výbavy.

Patnáct malých holčiček, nasad' patnáct čepeček.

Patnáct kluků, běda, kde kdo plavky hledá.

Přáli jsme si začít zvolna, ještě že je pár dní volna.

Zahájení školního roku na Budči.

Vystoupení dětí na Svatováclavských slavnostech.

Naši dorůstající hasiči bojují v Podřípské hasičské lize na závodech v Oboře 3. září.

V sobotu 16. září se slavilo 110 let fotbalu v Zákolanech. Po celý den po hřišti létal balón mezi malými i staršími žáky i mezi děvčaty. Navečer pak nastoupili Masters dospělí do litého boje o soudek piva. K němu pak za tmy dotvářela nálada kapela Big Rock.